

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a Független Rendőrszakszervezet Jogi Képviseleti Szolgálat (1388 Budapest, Pf. 52. ügyintéző: dr. Pádár Judit Éva jogtanácsos) által képviselt **K. J. felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4.) **alperes ellen megbízási díj iránt indított perében**, az 1998. január 14-én megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

### Ítéletet:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 52.281.- (ötvenkettőezer-kettőszáznyolcvanegy) Ft-ot és ennek 1996. december 15-től a kifizetésig járó évi 20 %-os kamatát, valamint 115.002.- (egyszáztizenkettőezer-kettő) Ft-ot és ennek 1997. május 20-tól a kifizetésig évi 20 %-os kamatát.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Pest Megyei Bírósághoz címzett, de a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy amennyiben a fellebbezés csak a kamatfizetésre vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kérhetik azonban tárgyalás tartását.

A fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben pedig minden esetben kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

### Indokolás:

A bíróság a bizonyítási eljárás során becsatolt iratok tartalma, a felek jogi képviselőinek nyilatkozatai, a felperes személyes meghallgatása és K. B. L. tanú vallomása alapján a következő tényállást állapította

meg.

A felperes szolgálati helye az A-i Rendőrőrs, beosztása járőr. A rendőrőrs őrsparancsnoka G. T. 1996. november 25-től tanulmányi, illetve rendes szabadságát töltötte. Mivel szervezeti helyettes – őrsparancsnok-helyettes – nem volt, a C-i Rendőrkapitányság vezetője szóban utasította a felperest arra, hogy saját beosztásának ellátása mellett helyettesítse az őrsparancsnokot is.

1997. január 14-én szolgálati jegyén kérte, hogy a 30 napon túli megbízásra fizessék ki a megbízási díjat. Kérelmét a C-i Rendőrkapitányság vezetője támogatta.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatósága 2244-185/1997. sz., 1997. január 23-án kelt és a C-i Rendőrkapitányság vezetőjének címzett iratában a felperes megbízási díj iránti igényét elutasította. Arra hivatkozott, hogy az 1996. évi XLIII. törvény 50. § (1) bekezdése előírja, hogy milyen szolgálati beosztások helyettesítésére lehet helyettesítési díjat folyósítani. A felperes az éves és tanulmányi szabadságát töltő kollégáját helyettesítette, amelynek díjazását a hivatkozott jogszabály nem teszi lehetővé.

A felperes a Független Rendőrszakszervezet segítségét kérte. A tárgyban megküldött panasz kivizsgálása eredményeképpen az Országos Rendőr-főkapitányság Gazdasági Főigazgatósága 7-43/1997. sz. iratában úgy foglalt állást, hogy a felperes részére azért nem jár a megbízási díj, mert az éves szabadság miatti távollét nem minősül a szolgálati beosztás ellátásában való tartós akadályoztatásának, G. T. tanulmányi szabadsága 22 napig tartott, amely nem éri el a 30 napot.

A felperes keresetkérelmében a megbízás alapján 1996. november 25-től – 1997. január 19-ig 52.281.- Ft, 1997. április 7-től – 1997. június 2-ig 115.002.- Ft megbízási díj, valamint kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Nem vitatta, hogy a felperes felettese utasításának megfelelően helyettesítette a távollévő parancsnokot. Ezért azonban megbízási díj nem jár, mert az őrsparancsnok szabadságát töltötte és a tanulmányi szabadsága miatti távollét nem érte el a 30 napot. Úgy vélte, hogy amennyiben mégis járna a megbízási díj, akkor azt csak a felperes illetményével lehet számolni és kifizetni.

A felperes keresete a l a p o s .

Nem osztotta a bíróság azt az alperesi álláspontot, hogy G. T. tanulmányi szabadság miatt távolléte nem

tartós. A becsatolt kimutatás szerint, 1996. november 25-től – november 28-ig 3 nap éves szabadságát töltötte, november 28-án és 29-én tanulmányi szabadságon volt, december 9-én és 10-én 2 nap éves szabadságot vett igénybe, december 11-től – 31-ig 13 nap tanulmányi szabadságon volt, 1997. január 2-től – január 17-ig ismét tanulmányi szabadságon volt. A fenti időtartamok közötti napok összevonások, amelyek szintén távollétet jelentenek. Ebből egyértelműen az állapítható meg, hogy az őrsparancsnok 30 napon túl volt akadályoztatva beosztásának ellátásában még úgy is, ha az 5 nap éves szabadsága tartós távollétként nem vehető figyelembe. Ugyanez vonatkozik az 1997. április 7-től – június 2-ig tartó megbízási időszakra.

Az alperes nem vitatta, hogy a felperes az őrsparancsnokot helyettesítette a perbeli időszakokban. A bíróság bizonyítottan találta, hogy a megbízási tartama meghaladta a 30 napot.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 50. § (1) bekezdése rendelkezik a megbízásról, amely többek között akkor adható, ha szolgálati beosztott a szolgálati beosztásának ellátásában tartósan – 30 napot meghaladóan – akadályoztatva van. A felperes a megbízást eredeti beosztása mellett látta el. (50. § (2) bekezdés) A hivatkozott jogszabályhely (4) bekezdése értelmében, ha a hivatalos állomány tagja a megbízást eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért az illetményalap 25-100 %-áig terjedő díjazásra jogosult. A bíróság K. B. L. tanúvallomása alapján úgy ítélte meg, hogy a felperest 100 % illeti meg megbízási díjként, mégpedig a helyettesített G. T.-t a perbeli időszakra megillető illetményalap 100 %-a, mivel az ő beosztását is teljes mértékben ellátta. Az alperes nem tett észrevételt a felperes összegszerűen meghatározott kereseti kérelmére, ezért azt a bíróság a kérelem szerint elfogadta.

A kamatfizetési kötelezettség az 1996. évi XLIII. törvény 105. § (4) bekezdése alapján terheli az alperest.

Budapest, 1998. január 14.

dr. Somné dr. Billege Margit sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Jacsó Ilona és

Berkli Ferenc népi ülnökök helyett is

Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság

8.Mf.20.461/1998/7.

### **A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Független Rendőrszakszervezet (1388 Budapest, Pf. 52. Ügyintéző: dr. Pádár Judit Éva jogtanácsos) által képviselt **K. J. felperesnek – a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen helyettesítési díj iránt indított perében** a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 1998. január 14. napján kelt 5.M.406/1997/10. sorszámú ítélete ellen alperes 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

## **Ítéletet:**

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperest terhelő 167.283.- forint marasztalási összeget 75.970,- (hetvenötezer-kilencszázhetven) forintra leszállítja. A kamatfizetés kezdő időpontját 36.825.- forint tekintetében 1996. december 15-ről december 25-re, 39.145.- forint tekintetében pedig 1997. május 20-ról május 1-re módosítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

## **I n d o k o l á s :**

A munkaügyi bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek összesen 167.283.- forint összeget, annak kamataival együtt. Az indokolásában megállapította, hogy a felperes, aki járórként dolgozik az A-i Rendőrőrsön, a rendőrőrs parancsnokát, G. T.-t 1996. november 25-től 1997. január 17-ig, majd 1997. április 7-től június 2-ig annak távolléte alatt helyettesítette. Mivel a helyettesítésről szóló megbízás időtartama a 30 napot meghaladta az 1996. évi XLIII. tv. 50. § (1), (2) és (4) bekezdése értelmében a többlétszolgálatért díjazásra jogosult. Ennek mértékét a munkaügyi bíróság a helyettesített G. T. perbeli időszakra vonatkozó illetményalapjának 100%-ában állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az őrsparancsnok távollétének időtartamát tartós távollétnek minősítette. Az alperes álláspontja szerint a távollétek időtartama egybe nem vonható, így a 30 napot nem éri el a felperes által végzett helyettesítés időtartama, ezért megbízási díj nem illeti meg.

Felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes a helyettesítés idején nemcsak saját, hanem G. T. teljes feladatát is ellátta. A felperes álláspontja szerint erre az időre a helyettesített személy illetményalapjának 100 %-ára jogosult. Kérte ezért a 9/1997. (II. 12.) PM. számú rendelt 2. § f) pontjának analóg alkalmazását az 1997. február 12. előtti helyettesítés idejére is.

A fellebbezés részben alapos.

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felek egyező előadása és az alperes által becsatolt kimutatás alapján kiegészíti azzal, hogy a felperes 1996. november 25-től 1997. január 27-ig folyamatosan, majd 1997. április 7-től június 2-ig szintén folyamatosan helyettesítette G. T.-t. Ez idő alatt a felperes meg nem cáfolta előadása szerint G. T. feladatát teljes egészében ellátta a felperes a saját feladatai mellett.

Kiegészíti a megyei bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy a felperes illetményalapja 1996. január 1-től 1996. december 31-ig havi 16.000.-forint volt, 1997. január 1-től pedig 21.000.- forint havonta.

Az ily módon kiegészített tényállás mellett is helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes a két külön megjelölt időtartam alatt folyamatos helyettesítést végzett a kapitányságvezető szóbeli megbízása alapján. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felperes a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személyt helyettesített ez idő alatt (1996. évi XLIII. törvény 50. § (1) bekezdés második fordulata).

A megyei bíróság álláspontja szerint a tartós távollét fogalmába az évi rendes szabadság miatti távollét, a szolgálati feladatok ellátásában történő átmeneti akadályoztatás, betegség, táppénzes állomány miatti távollét időtartama tartozik. Ilyen tartalmú rendelkezést tartalmaz az 1997. február 20. óta hatályos 9/1997. (II. 12.) BM. sz. rendelet 2. § f) pontja is, amely a felperes április 7-től június 2-ig terjedően teljesített helyettesítésére már alkalmazandó.

Az 1996. szeptember 25-től 1997. január 17-ig terjedő időszakokkal kapcsolatban a megyei bíróság arra a következtetésre jutott az 1996. évi XLIII. tv. 50. § (1) bekezdésének értelmezéséből kiindulva, hogy a felperest a különböző jogcímek miatt folyamatosan távollévő őrsparancsnok helyettesítése idejére – amikor annak távolléte a 30 napot meghaladta – a többlétszolgálatért díjazás illeti meg.

Az alperes által hivatkozott 15/1987. (X. 8.) ORFK utasítás 6. § c) pontja felperes keresetének elbírálásánál nem vehető figyelembe, mert a perbeli időben még nem volt hatályban.

Miután a felek között vita tárgyát az a tény nem képezte, hogy a felperes teljes egészében elvégezte-e az őrsparancsnok távollétében annak munkáját és ezt bizonyítja az elsőfokú bíróság által hivatkozott tanúvallomás tartalma is, a megyei bíróság azt állapította meg, hogy a felperes az illetményalapjának 100 %-ára jogosult ezen díjazás fejében. A helyettesítési díjnak az illetményalap 100 %-nál alacsonyabb megállapítása a megyei bíróság álláspontja szerint – figyelembe véve azt is, hogy az illetményalap töredéke a havi illetmény összegének – a felperesre nézve indokolatlan jogsérelemmel járna.

A megyei bíróság megállapította, hogy a munkaügyi bíróság bár illetményalapot említett, ténylegesen a helyettesített G. T. beosztási illetményét vette alapul a felperesnek járó helyettesítési díj kiszámításánál.

A megyei bíróság 1996. november 25-től 1997. január 27-ig – a munkaügyi bíróság feltehetően elírás folytán január 17-ét jelölte meg az első időtartam befejezéseként – figyelembe vette 1996. december 31-ig a felperes 16.000.-forint/hó, azt követően pedig 21.000.- forint/hó illetményalapját. A két összeg 22-vel elosztva határozta meg az egy napra járó illetményalap összegét. Ily módon 1996. november 25-től december 31-ig egy hónap és öt napra a felperes 19.635.- forint, 1997. január 1-től 27-ig 18 munkanapra 17.190.- forint, 1997. április 7-től június 2-ig egy hónap és 19 munkanapra 38.145.- forint helyettesítési díjra jogosult. A megyei bíróság módosította az elsőfokú bíróság által a kamatszámítás kezdő időpontjaként meghatározott időpontot, tekintettel arra, hogy a két időtartamnál ezt külön-külön kell középarányosan számítani.

A fentiekre tekintettel a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperesnek perköltség iránti igénye nem volt, ezért a megyei bíróság a másodfokú perköltség tárgyában való határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 1998. május 18.

dr. Benkő Ottó sk.

megyei bírósági tanácselnök

a tanács elnöke

Dr. Tóth Judit sk.

megyei bíró, szavazó